

Franse Zwarte Ster; de Dannebrogsoorde; de zilveren penningen van de Kamer van Koophandel en van De Maze, enzovoorts. Hij was er, ijdelheid der ijdelheden, natuurlijk gevoelig voor! Wat aan die 'lastige' gouverneur van Suriname, die àl maar onbeantwoorde brieven aan het ministerie van Buitenlandse Zaken zond, uit kleingeestigheid aanvankelijk, werd ontzegd: de orde 'en sautoir', zou, n'en déplaise minister Luns, de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat Keyzer hem om de hals hangen in aanwezigheid van de honderden havenondernemers, die zijn afscheid als voorzitter van de Scheepvaart Vereeniging Zuid op 2 oktober 1967 meemaakten.

Een groot man in een grote stad . . . Jan van Tilburg!

MR. HERMAN VLUG, 1902-1977

DOOR H. M. KRAAIJVANGER

HERMAN Vlug werd geboren te Rotterdam op 16 juli 1902 als eerste kind uit het huwelijk van notaris mr. Gerrit Vlug en Suzanne Jacoba Willemina Beffers. In 1926 slaagde hij aan de Rijksuniversiteit te Leiden voor het doctoraal examen in de rechten en na een verdere studie werd hij in 1928 candidaat-notaris. Hij begon zijn loopbaan op het notaris-kantoor van zijn vader, die geassocieerd was met notaris P. N. Kruyswijk. Na het overlijden van zijn vader in 1932 werkte hij op dit notariskantoor tevens als advocaat. Wellicht was het zijn grootste wens geweest te zijner tijd tot notaris te worden benoemd. Maar in die tijd was de positie van een candidaat-notaris weinig rooskleurig, hij was nog jong en hij besepte zeer wel dat hij nog lang zou moeten wachten. Toen hem in 1938 de positie werd aangeboden als directeur van de N.V. Het Onderling Crediet, een bank die zich specialiseerde in het geven van bouwcredieten, aanvaardde hij deze functie en dit besluit was de eerste stap in de bankwereld, waaraan hij zijn levenlang verknocht is gebleven.

Na de overneming van dit bedrijf in 1946 door de Twentsche

Bank werd hij bestuurder van deze bank in Rotterdam en in 1954 promoveerde hij tot rayon-directeur. In 1960 werd hij opgenomen in de hoofddirectie te Amsterdam. Na de fusie van de Twentsche Bank met de Nederlandsche Handel Maatschappij in 1964 werd een bankconcern geboren onder de naam Algemene Bank Nederland, waarvan Herman Vlug één der directeuren werd. Op 16 april 1968 nam hij als 'topbankier' afscheid van de financiële wereld die hij dertig jaren had gediend.

Hoe belangrijk deze carrière voor de bankier Herman Vlug ook is geweest, voor de historie is het belangrijker hier te releveren wat de betekenis is geweest van de mens Vlug voor onze stad. Hij behoorde tot het steeds meer uitstervende geslacht van burgers, die het als een plicht rekenden, naast hun dagelijks werk, zich belangeloos en met toewijding te geven aan het sociale en culturele gebeuren van een stedelijke gemeenschap.

Het is een ervaring te ontdekken dat Vlug op de puinhopen van Rotterdam, in de eerste na-oorlogse jaren, met een scherpe visie heeft gewezen op de schrijnende tekorten aan vreugde, schoonheid en geluk in deze geteisterde stad. Vlug heeft zijn schouders daaronder gezet en waar men hem vroeg, met kracht leiding gegeven. Toen in mei 1945 de secretaris-generaal van het departement van O. K. en W., mr. H. J. Reinink, naar Rotterdam kwam om het voormalige bestuur van het Rotterdams Philharmonisch Orkest te vragen terug te keren in zijn vroegere functies en dit bestuur meende aan dit verzoek niet te moeten voldoen, werd er een nieuw bestuur benoemd van tien personen met dr. C. H. van der Leeuw als voorzitter en Vlug als vicevoorzitter. Dit nieuwe bestuur had het niet gemakkelijk. Er ontstonden conflicten en interne moeilijkheden en op verzoek van het Gemeentebestuur legde dit bestuur reeds in 1946 zijn mandaat neer. Een nieuw bestuur werd benoemd met Herman Vlug als voorzitter en hij heeft tot 1958 op krachtige wijze leiding gegeven aan de wederopbouw van het muziekleven. Vlug was tevens voorzitter van de afd. Rotterdam van de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst en het was voor hem een grote voldoening dat in 1954 het 125-jarig bestaan van de 'maatschappij' werd herdacht in Rotterdam met de gedenkwaardige uitvoering in de Ahoy' hal van de 8ste Symphonie van Mahler, onder leiding van Eduard Flipse.

Herman Vlug heeft ook gestaan bij de geboorte van de Rot-

terdamse Kunststichting. Opgericht bij een akte van 26 oktober 1945 werd Vlug reeds in september 1946 in het bestuur benoemd. Enkele jaren daarna ontstonden er meningsverschillen met het Gemeentebestuur over het algemeen beleid en de problemen namen zulk een omvang aan dat acht bestuursleden in 1951 hun mandaat neerlegden. Vlug nam op zich een reorganisatie tot stand te brengen en in een nieuw bestuur, onder voorzitterschap van H. G. J. de Monchy, kwam hij in het dagelijks bestuur als secretaris en in 1957 volgde hij De Monchy op als voorzitter. Hij diende de Kunststichting tot 1968. Het Bestuur van de Kunststichting was een politiek getint gezelschap. Als voorzitter was hij een uitstekend bestuurder en wanneer de debatten hevig werden gekleurd wist hij door zijn intelligente bonhomie de gemoederen te verzachten en de partijen te verzoenen.

Naast deze belangrijke functies, die hem zijn vrije tijd ontnamen, moet genoemd worden zijn 35-jarig voorzitterschap van de V.V.V. Bij zijn afscheid in 1968 werd hem de gouden penning van de Vereniging aangeboden. Niet minder belangrijk was zijn voorzitterschap van het Rotterdams Conservatorium en van de Sociëteit Harmonie, later de Doelenclub.

Bovendien was hij bestuurslid van de Vereniging Nijverheidsonderwijs voor Meisjes, van het Rotterdams Lyceum, van de Ammanstichting en van de gemeentelijke Beiaard Commissie.

Uit hoofde van zijn dagelijks werk was hij commissaris in vele vennootschappen, o.a. van het stadion Feijenoord, waarvan hij één der oprichters was. Zijn grote verdiensten voor mens en maatschappij werden door de regering erkend. Hij was ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw en officier in de orde van Oranje-Nassau. De Gemeente Rotterdam schonk hem de Van Borselenpenning. De Duitse Bondsrepubliek verleende hem het officierskruis in de Orde van Verdienste, want Vlug had spoedig ingezien dat het een economisch levensbelang was voor ons land de betrekkingen met Duitsland te herstellen. Direct na de oorlogsdagen werd hem dat niet altijd in dank afgenomen, maar later heeft men toch ingezien dat hij een goede visie had op de nabije toekomst.

Herman Vlug kwam uit een artistiek en muzikaal gezin. Als kind ging hij met zijn vader naar vele concerten en de schoonheid en de bewogenheid van de muziek en beeldende kunst

heeft hem, naast zijn misschien wat nuchtere bankiersloopbaan, gestimuleerd tot grote werkzaamheid voor het openbare leven. Hij heeft ook in ruime mate genoten van het leven, hij hield van het goede en het schone dat het leven kan geven, van 'bon mots', de beeldspraak en in zijn vele toespraken die hij heeft gehouden bij het uitreiken van eerbewijzen of het openen van tentoonstellingen kon men met respect luisteren naar zijn intelligente uitspraken.

De dood trof hem op 28 december 1977 genadig en onverwacht in Wassenaar, waar hij zich had teruggetrokken na zijn afscheid van Rotterdam, de stad, die hem dankbaar zal blijven gedenken voor zijn werk dat hij met zoveel liefde deed voor haar burgers.